

شماره ۲۷۹۳ - ۵

تاریخ ۱۴۰۴/۱/۱۱

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

بجای

دفتر شورای نگهبان
تاریخ ۱۳۶۱/۱۲/۴
شماره ۷۸۲

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۶۶۲۲ مورخ ۱۳۶۱/۳/۴ دولت در خصوص قرارداد همکاری اقتصادی، علمی و فنی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جماهیر عربی مردمی سوسیالیستی لیبی که در جلسه علنی روز یکشنبه ۱۳۶۱/۱۲/۱ مجلس شورای اسلامی با پیشنهادات اصلاحی نمایندگان به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی برای رسیدگی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می گردد. / ض

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی

دفتر شورای نگهبان

تاریخ ۱۳۴۱/۱۱/۹

شماره ۷۸۲

بجای

لایحه راجع به قرارداد همکاری اقتصادی، علمی و فنی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جماهیر عربی مردمی سوسیالیستی لیبی

ماده واحده - قرارداد همکاری اقتصادی، علمی و فنی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جماهیر عربی مردمی سوسیالیستی لیبی مشتمل بر یک مقدمه و دوازده ماده که در تاریخ ۱۹ فوریه ۱۹۸۲ (۶۰/۱۱/۳۰) در طرابلس به امضاء رسیده است تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده میشود.

بسم الله الرحمن الرحيم

قرارداد همکاری اقتصادی، علمی و فنی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و جماهیری عربی مردمی سوسیالیستی لیبی

بر اساس برادری اسلامی مستحکم میان دو ملت برادر در جمهوری اسلامی ایران و جماهیری عربی مردمی سوسیالیستی لیبی و همچنین برای حمایت از همبستگی استراتژیک میان دو انقلاب اسلامی در دو کشور برادر و برای رسیدن به برپائی انقلاب اسلامی جهانی که مسولیت آزادی مسلمین و مستضعفان تمامی مناطق را بعهده خواهد داشت، و نظر به علاقه طرفین در بدوش کشیدن مسولیت‌های اسلامی در جهت شرکت در ساختن نظام اقتصاد جهانی نوین که به همه ملت‌های جهان امکان استفاده برتر از همه منابع اقتصادی پنهان و کشف شده و همه تخصصها و علوم و امکانات تکنیکی می‌دهد و عدالت کامل را محقق و هرنوع استثمار و انحصار و غارت را که هم اکنون ملت‌های جهان سوم بطور اخص با آن روبرو هستند از میان بر میدارد و بالاخره نظر به تاکید طرفین برای ایجاد موسسات و اجرای پروژه‌های اقتصادی، صنعتی و کشاورزی مشترک بر اساس اصول اسلامی انقلابی که نمونه صحیحی از اقتصاد عادلانه جهانی را عرضه می‌دارد.

طرفین در موارد زیر به توافق رسیدند.

ماده ۱ - طرفین متعهد می‌شوند همکاری اقتصادی، علمی و فنی دو کشور را با تمامی وسایل ویژه ممکن توسعه دهند.

الف - تشویق موسسات و جمعیتها و شرکتهای متخصص دو کشور در همکاری و مشارکت در اجرای طرحها.

ب - عرضه همه تسهیلات ممکن به موسسات، جمعیتها و شرکتهای نامبرده.

ج - تضمین اجرای طرحهای مورد توافق میان موسسات و شرکتهای نامبرده.

ماده ۲ - طرفین متعهد میشوند همه تلاشهای ممکن را در شتاب بخشیدن به انتقال تکنولوژی پیشرفته به کشورهای خود کنند تا از این طریق سطح تخصصهای فنی خود را در همه زمینهها.

بجسالی

- الف - تبادل اطلاعات در طرحهای علمی و فنی .
- ب - تبادل آگاهان و متخصصین و مستشاران و اساتید و دانشجویان و ترتیب دیدارهای علمی .
- ج - تشویق و تهیه امکانات تحصیل و آموزش شهروندان دو ملت در دانشگاهها و مدارس فنی و طرحها و کارخانجات دو کشور .
- د - تشویق در ایجاد مراکز مشترک بررسیهای علمی و ایجاد تماس میان مراکز موجود دو کشور .
- ماده ۳ - طرفین منتهای کوشش خود را در جهت افزایش و رشد تبادلات تجاری کالا و خدمات بکار می برند .
- ماده ۴ - طرفین رغبت خود را در پایه ریزی برنامه های مشترک فعالیتهای اقتصادی و اجرای طرحها و ایجاد شرکت مشترک طرح و اجرای پروژه ها و نظارت بر آنها در دو کشور و خارج از آنها ، بویژه در موارد زیر ابراز می دارند .
- الف - صنعت در زمینه های گوناگون .
- ب - توسعه کشاورزی و آباد ساختن زمین (استصلاح الاراض)
- ج - برنامه های عمرانی و راه سازی .
- د - فعالیتهای تولید برق .
- ماده ۵ - طرفین قرارداد ، آزادی عبور کالا از خاک دو کشور یا ورود آن به خاک دو کشور از طریق دولتی دیگر را با رعایت مقررات و قوانین جاری دو کشور تسهیل میکنند .
- ماده ۶ - پرداخت های ناشی از اجرای این قرارداد بر اساس قوانین و مقررات ارزی جاری در دو کشور ، با ارزهای رایج (قابل التحویل) انجام میگیرد .
- ماده ۷ - طرفین قرارداد ، با کشتی های تجاری حامل پرچم کشور دیگر ، رفتاری خواهند داشت که برتری آن از رفتار با کشتی های کشورهای کامله الوداد کمتر نباشد ، این ماده شامل حق تخلیه کالا و عوارض بندری و راهنمایی و چراغهای دریائی و سایر حقوق دیگر که در دو کشور گرفته می شود ، می گردد . مزایای کشتی های که به تجارت ساحلی دو کشور می پردازند ، مشمول این ماده نیست .
- ماده ۸ - طرفین توافق می کنند که در زمینه جهانگردی و شرکت در نمایشگاه و تسهیل برگزاری آنها در کشور مقابل و تبادل بررسیها و آمارها و تخصصها و تسهیل آگهی های جهانگردی و تبادل تورها با همه وسایل با همکاری داشته باشند .
- ماده ۹ - الف - طرفین یک کمیته ایرانی - لیبیائی مشترک در سطح بالا تشکیل می دهند که وظیفه آن پی گیری قراردادها در برنامه های همکاری دو کشور و پیشنهاد وسایل ممکن در تقویت و پیشبرد همکاری عربی ایرانی لیبیائی خواهد بود .

مجلس

ب - این کمیته بر حسب نیاز، برنامه‌هایی را در زمینه‌های گوناگون و براساس مواد ۲ و ۳ این قرارداد و نیز براساس آنچه پیشبرد همکاری دو کشور بدان نیازمند است پایه‌ریزی میکند. این کمیته میتواند وسایلی را پیشنهاد دهد که می‌تواند همکاری‌های ایرانی عربی لیبیائی را گسترش و موانع این همکاری را از میان بردارد.

ج - کمیته مشترک حداقل یکبار در سال بطور متناوب یا براساس خواست یکی از طرفین و در صورت نیاز متناوبا در پایتخت دو کشور تشکیل جلسه میدهد.

ماده ۱۰ - قراردادهای منعقد در مدت اعتبار این توافقنامه ادامه خواهد داشت و پس از پایان مدت توافقنامه نیز معتبر خواهد بود.

ماده ۱۱ - مدت اعتبار قرارداد ۵ سال و پس از آن و مادام که یکی از طرفین، بصورت کتبی، رغبت خود را در تعدیل مواد یا الغای آن سه ماه پیش از پایان مدت قرارداد، اعلام نکند بلافاصله تمدید خواهد شد.

ماده ۱۲ - این قرارداد از تاریخ امضای آن اعتبار خواهد داشت.

در شهر طرابلس بتاريخ ۲۵ ربیع الثانی ۱۳۹۱ از وفات پیامبر مطابق با ۱۹ فوریه ۱۹۸۲ در دوند نسخه اصلی با دو زبان فارسی و عربی تهیه و هر دو نسخه از یک اعتبار قانونی برخوردارند.

برابر با سی ام بهمن ماه یک هزار و سیصد و شصت هجری شمسی

لایحه قانونی فوق مشتمل بر ماده واحده، مقدمه و دوازده ماده و پیشنهادات اصلاحی نمایندگان در جلسه روز یکشنبه اول اسفندماه یک هزار و سیصد و شصت و یک مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده است. / ض

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی
۱۶/۱/۸۱

بحث

پیشنهادات اصلاحی آقایان نمایندگان راجع به موافقتنامه همکاری اقتصادی، علمی و فنی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و جماهیری عربی مردمی سوسیالیستی لیبی که به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است.

- ۱- در تمام موارد (ماده واحد و موافقتنامه) کلمه "قرارداد" به "موافقتنامه" اصلاح شد.
- ۲- مقدمه بصورت زیر اصلاح شد.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه همکاری اقتصادی، علمی و فنی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و جماهیر عربی مردمی سوسیالیستی لیبی

بر اساس برادری اسلامی مستحکم میان دو ملت برادر در جمهوری اسلامی ایران و جماهیر عربی مردمی سوسیالیستی لیبی و نظر به علاقه طرفین در بهدوش کشیدن مسوولیتهای اسلامی در جهت شرکت در ساختن نظام اقتصاد جهانی نوین که به همه ملت‌های جهان امکان استفاده برتر از همه منابع اقتصادی پنهان و کشف شده و همه تخصصها و علوم و امکانات تکنیکی می‌دهد و عدالت کامل را محقق و هر نوع استثمار و انحصار و غارت را که هم‌اکنون ملت‌های جهان سوم بطور اخص با آن روبرو هستند، از میان برمی‌دارد و بالاخره نظر به تاکید طرفین بر ایجاد موسسات و اجرای پروژه‌های اقتصادی، صنعتی و کشاورزی مشترک بر اساس اصول اسلامی انقلابی که نمونه صحیحی از اقتصاد عادلانه جهانی را عرضه می‌دارد.

طرفین در موارد زیر به توافق رسیدند.

۳- ماده ۲ بصورت زیر اصلاح شد و بندهای "الف"، "ب"، "ج" و "د" عیناً تایید شد.
ماده ۲- طرفین متعهد میشوند همه تلاشهای ممکن را در شتاب بخشیدن به انتقال تکنولوژی پیشرفته به کشورهای خود بکاربرده تا از این طریق سطح تخصصهای فنی خود را در همه زمینه‌ها بالا برند.

۴- بند "ب" ماده ۴ بصورت زیر اصلاح شد.

ب- توسعه کشاورزی و آباد ساختن زمین (استصلاح الارض)

۵- ماده ۷ بصورت زیر اصلاح شد.

ماده ۷- طرفین موافقتنامه با کشتی‌های تجارتي حامل پرچم کشور دیگر، رفتاری خواهند داشت که از رفتار با کشتی‌های کشورهای کامله‌الوداد کمتر نباشد. این ماده شامل

مجلس

حق تخلیه کالا و عوارض بندری و راهنمایی و چراغهای دریائی و سایر حقوق دیگر که در دو کشور گرفته میشود، میگردد. مزایای کشتی‌هایی که به تجارت ساحلی دو کشور می‌پردازند، مشمول این ماده نیست.

۶- بند "الف" و "ب" ماده ۹ بصورت زیر اصلاح شد.

الف - طرفین یک کمیته ایرانی - لیبیائی مشترک در سطح بالا تشکیل می‌دهند که وظیفه آن پیگیری قراردادها در برنامه‌های همکاری دو کشور و پیشنهاد وسایل ممکن در تقویت و پیشبرد همکاری ایرانی لیبیائی خواهد بود.

ب - این کمیته بر حسب نیاز، برنامه‌هایی را در زمینه‌های گوناگون و براساس این موافقتنامه و نیز براساس آنچه پیشبرد همکاری دو کشور بدان نیازمند است پایه‌ریزی می‌کند. این کمیته میتواند وسایلی را پیشنهاد دهد که می‌تواند همکاری‌های ایرانی لیبیائی را گسترش و موانع این همکاری را از میان بردارد.

۷- ماده ۱۱ بصورت زیر اصلاح شد.

ماده ۱۱ - مدت اعتبار موافقتنامه ۵ سال و پس از آن و مادام که یکی از طرفین بصورت کتبی، رغبت خود را در تعدیل مواد یا الغای آن سه‌ماه پیش از پایان مدت موافقتنامه، اعلام نکند بلافاصله برای ۵ سال دیگر تمدید خواهد شد.

۸- ماده ۱۲ بصورت زیر اصلاح شد.

ماده ۱۲ - این موافقتنامه از تاریخ تصویب مقامات قانونی دو کشور رسمی خواهد شد.

۹- تاریخ تهیه قرارداد بصورت زیر اصلاح شد.

در شهر طرابلس به تاریخ سی‌ام بهمن‌ماه یکهزار و سیصد و شصت هجری شمسی برابر با ۲۵ ربیع‌الثانی ۱۳۹۱ از وفات پیامبر مطابق با ۱۹ فوریه ۱۹۸۲ در دو نسخه اصلی با دو زبان فارسی و عربی تهیه و هر دو نسخه از یک اعتبار قانونی برخوردارند. / ض

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی